

IRMA DROZ * ARGENTINA

ES TIEMPO YA...

En el perfil azul del horizonte,
una promesa de luz nos ha nacido...
Es tiempo de tomarnos de la mano
y transitar el rumbo convenido.
De saber, con certeza, a dónde vamos,
sin olvidar de dónde hemos venido.

Es tiempo de rezar por nuestros muertos
y agradecer, por la ventura de estar vivos.
De comenzar a disculparnos lo negado
y de pedir perdón por lo omitido.

Es tiempo de vivir la paz que proclamamos
pero que aún, no todos construimos,
y de buscar a la vuelta del arado,

la respuesta del surco con el trigo.

**Es tiempo de tener las manos limpias
para amasar el pan y compartirlo,
y de mostrar, con el ejemplo, a nuestros hijos,
que practicamos lo mismo que exigimos.**

**Es tiempo de "cultivar la rosa blanca"
y de salir al encuentro del amigo,
para poder mirarnos a los ojos
y ofrecer nuestros brazos extendidos.**

**¡Es tiempo ya de levantar la frente
y comprobar que por fin, ha amanecido!**

IRMA DROZ * ARGENTINE

IT'S TIME NOW...

In the blue profile of the horizon,
a promise of light has been born to us...
It's time to hold hands
and travel the agreed course.
To know, with certainty, where we are going,
without forgetting where we have come from.

It's time to pray for our dead
and give thank, for the fortune of being alive.
To begin to apologize for what was denied
and to apologize for what was omitted.

It's time to live the peace we proclaim
but still, not all of us build,
and searching around the plow,
the response of the furrow with wheat.

It's time to have clean hands
to knead the bread and share it,
and to show, by example, to our children,
that we practice the same thing that we demand.

It is time to "grow the white rose"
and to go out to meet the friend,
so we can look each other in the eyes
and offer our outstretched arms.

It's time to raise your head
and see that finally, it has dawned!

IRMA DROZ ARGENTINE

Il est temps maintenant...

Dans le profil bleu de l'horizon,
une promesse de lumière nous est née...
Il est temps de se tenir la main
et suivre le parcours convenu.
Pour savoir avec certitude où l'on va,
sans oublier d'où nous venons.

Il est temps de prier pour nos morts
et merci pour la chance d'être en vie.

Pour commencer à s'excuser pour ce qui a été refusé
et de m'excuser pour ce qui a été omis.

Il est temps de vivre la paix que nous proclamons
mais nous ne construisons pas tous,
et cherchant autour de la charrue,
la réponse du sillon avec du blé.

Il est temps d'avoir les mains propres
pétrir le pain et le partager,
et de montrer, par l'exemple, à nos enfants,
que nous pratiquons la même chose que nous exigeons.

Il est temps de « faire pousser la rose blanche »
et sortir pour rencontrer l'ami,
pour qu'on puisse se regarder dans les yeux
et offrons nos bras tendus.
Il est temps de relever la tête
et voyez ça enfin, ça s'est levé !

IRMA DROZ ARGENTINA

JÁ É HORA...

No perfil azul do horizonte,
uma promessa de luz nasce para nós...
É hora de dar as mãos e siga a rota acordada.
Para saber com certeza para onde vamos,
sem esquecer de onde viemos.
É hora de orar pelos nossos mortos
e obrigado pela chance de estar vivo.
Para começar a se desculpar
pelo que foi negado e peço desculpas
pelo que foi omitido.
É hora de viver a paz que proclamamos
mas nem todos construímos,
e procurando ao redor do arado,
a resposta do sulco com trigo.
É hora de ter as mãos limpas amasse
o pão e divida-o, e mostrar, pelo exemplo,
aos nossos filhos, que pratiquemos a mesma coisa que exigimos.
É hora de “cultivar a rosa branca” e sair para encontrar o amigo,
para que possamos nos olhar nos olhos

e oferecer nossos braços estendidos.
É hora de levantar a cabeça e veja que finalmente, ele ressuscitou!

ИРМА ДРОЗ Аргентина

Сейчас самое время...

В голубом профиле горизонта,
нам рождается обещание света...
Пришло время взяться за руки и следуйте
по согласованному маршруту.
Чтобы знать наверняка,
куда мы идем, не забывая, откуда мы родом.
Пришло время помолиться за наших умерших
и спасибо за шанс быть живым.
Начать извиняться за то,
в чем было отказано и извиниться за то,
что было опущено.
Пришло время жить в мире,
который мы провозглашаем но мы не все строим,
и обыскивая плуг, отклик борозды с пшеницей.
Пришло время иметь чистые руки замесить хлеб и разделить его,
и показать на примере нашим детям,
что мы практикуем то же самое, что требуем.
Пришло время «вырастить белую розу»
и выйти навстречу другу,
чтобы мы могли посмотреть друг другу в глаза и
предлагаем наши руки протянуты.
Пришло время поднять голову и увидите, что наконец оно
поднялось!

Michel Bénard France

Combien de temps faudra-t-il encore
Avant que les ailes d'un ange
Ne caressent la surface du monde.
Combien de temps faudra-t-il encore
Avant de voir l'hydre sulfureuse
De la violence, des exactions,
Se trouver à jamais terrassée.
Combien de temps faudra-t-il encore accepter

**Au nom d'une quelconque allégeance
A d'hypothétiques croyances et rançons
D'enfants sacrifiés, mutilés, abusés,
Pour voir enfin naître une once de tempérance.
Combien de temps faudra-t-il encore cautionner
La chape de haine aveugle et ignorante,
L'agonie d'un monde maintenu en otage.
Combien de temps faudra-t-il encore
Pour que les peuples ne soient plus horrifiés,
Les innocents persécutés sous les yeux fermés
Occultant l'insoutenable arbitraire.
Combien de temps faudra-t-il encore
Avant de voir le blanc et le noir
S'enlacer et danser sur la place de la concorde.
Combien de temps faudra-t-il encore
Pour voir un jour s'élever dans le ciel
La lumière de l'astre de la tolérance embraser
Ce qu'il reste de poussière d'amour.
Combien de temps faudra-t-il encore
Avant d'enterrer la dépouille de l'ignominie ?**

Michel Bénard France

How much longer will it take

Before the wings of an angel

Do not caress the surface of the world.

How much longer will it take

Before seeing the sulfurous hydra Violence, abuses,

Finding yourself forever devastated.

How much longer will we have to accept In the name of any allegiance

Has hypothetical beliefs and ransoms

Of children sacrificed, mutilated, abused,

To finally see an ounce of temperance born.

How long will it still take to guarantee

The screed of blind and ignorant hatred,

The agony of a world held hostage.

How much longer will it take

So that people are no longer horrified,
Innocents persecuted before closed eyes
Obscuring the unbearable arbitrariness.

How much longer will it take

Before seeing white and black
Hug and dance on the Place de la Concorde.

How much longer will it take

To see one day rise in the sky
The light of the star of tolerance ablaze

What remains of the dust of love.

How much longer will it take

Before burying the remains of ignominy?

Michel Bénard Francia

¿Cuánto más tardará?

Ante las alas de un ángel

No acaricies la superficie del mundo.

¿Cuánto más tardará?

Antes de ver la hidra sulfurosa Violencia, abusos,

Encontrarse para siempre devastado.

¿Cuánto más tendremos que aceptar?

En nombre de cualquier lealtad

Tiene creencias hipotéticas y rescates.

De niños sacrificados, mutilados, abusados,

Para ver nacer por fin una pizca de templanza.

¿Cuánto tiempo aún tardará en garantizarse?

La regla del odio ciego e ignorante,

La agonía de un mundo secuestrado.

¿Cuánto más tardará?

Para que la gente ya no se horrorice,

Inocentes perseguidos ante los ojos cerrados

Oscureciendo la insoportable arbitrariedad.

¿Cuánto más tardará?
Antes de ver blanco y negro
Abrazarse y bailar en la Place de la Concorde.
¿Cuánto más tardará?
Para ver un día elevarse en el cielo La luz de la estrella de la tolerancia
arde
Lo que queda del polvo del amor.
¿Cuánto más tardará?
¿Antes de enterrar los restos de la ignominia?

Michel Bénard França
Quanto tempo mais vai demorar
Diante das asas de um anjo
Não acaricie a superfície do mundo.
Quanto tempo mais vai demorar
Antes de ver a hidra sulfurosa
Violência, abusos,
Encontrando-se para sempre devastado.
Quanto tempo mais teremos que aceitar
Em nome de qualquer aliança
Tem crenças hipotéticas e resgates
De crianças sacrificadas, mutiladas, abusadas,
Para finalmente ver nascer um grama de temperança.
Quanto tempo ainda levará para garantir
A mesa do ódio cego e ignorante,
A agonia de um mundo feito refém.
Quanto tempo mais vai demorar
Para que as pessoas não fiquem mais horrorizadas,
Inocentes perseguidos diante dos olhos fechados
Obscurecendo a arbitrariedade insuportável.
Quanto tempo mais vai demorar
Antes de ver branco e preto
Abrace e dance na Place de la Concorde.
Quanto tempo mais vai demorar
Para ver um dia subir no céu
A luz da estrela da tolerância em chamas
O que resta do pó do amor.
Quanto tempo mais vai demorar
Antes de enterrar os restos da ignomínia?

Мишель Бенар Франция
Сколько времени это займет
Перед крыльями ангела Не ласкайте поверхность мира.
Сколько времени это займет

Прежде чем увидеть сернистую гидру Насилие,
злоупотребления, Оказаться навсегда опустошенным.
Как долго нам придется принимать
Во имя любой преданности Имеет гипотетические убеждения и
выкупы
О детях, принесенных в жертву, искалеченных, оскорбленных,
Чтобы наконец увидеть рождение унции умеренности.
Сколько времени еще потребуется, чтобы гарантировать
Стяжка слепой и невежественной ненависти,
Агония мира в заложниках. Сколько времени это займет
Чтоб люди больше не ужасались,
Невинных преследуют на глазах у закрытых глаз
Скрывая невыносимый произвол.
Сколько времени это займет Прежде чем увидеть
белое и черное Обнимайтесь и танцуйте на площади
Согласия. Сколько времени это займет Увидеть однажды восход
в небе Горит свет звезды толерантности
То, что осталось от пыли любви.
Сколько времени это займет
Прежде чем похоронить остатки позора?